

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **I. T.**, zast. JUDr. Josefem Kunáškem, advokátem, se sídlem Praha 9, Zdoňovská 17, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 5. 2006, č. j. 29 Az 16/2005 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobce JUDr. Josefovi Kunáškov, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 17. 5. 2006, č. j. 29 Az 16/2005 - 18, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2005, č. j. OAM-2088/VL-07-K04-2005, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stejně tak požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2006, č. j. 29 Az 16/2005 – 29, byl stěžovateli ustanoven zástupce JUDr. Josef Kunášek, advokát.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně

přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

S ohledem na ochranu veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob je vhodné připomenout, že v případě řízení o kasační stížnosti byla soudní ochrana stěžovateli již jednou poskytnuta individuálním projednáním jeho věci na úrovni krajského soudu, a to v plné jurisdikci. Další procesní postup v rámci správního soudnictví nezvyšuje automaticky míru právní ochrany stěžovatele, a je podmíněn již zmíněným přesahem vlastních zájmů stěžovatele.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13.10.2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, www.nssoud.cz.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí shledal, že o přijatelnou kasační stížnost se může typicky, nikoliv však výlučně, jednat v následujících případech: 1) Kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) Kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu; 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně; 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad na hmotně-právní postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; b) Krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Přijatelnost kasační stížnosti je třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Přípustnost (či spíše absence některého z důvodů nepřípustnosti) kasační stížnosti je dána splněním zákonných procesních předpokladů, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod. Důvodnost kasační stížnosti na straně druhé je otázkou věcného posouzení kasačních důvodů stěžovatelem uváděných (§ 103 odst. 1 s. ř. s.).

Pokud kasační stížnost splňuje zákonné podmínky procesní přípustnosti, pak je zkoumán přesah vlastních zájmů stěžovatele, tedy její přijatelnost. Jinými slovy, přichází-li stěžovatel s námitkami, o nichž se Nejvyšší správní soud vyslovil již dříve

a své rozhodnutí zveřejnil, není nutné ani efektivní, aby v obdobné věci znovu jednal a rozhodoval, když výsledkem by nepochybně byl stejný závěr. Teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, Nejvyšší správní soud posoudí její důvodnost.

Z výše uvedeného plyne, že v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s. Zájem stěžovatele je rovněž uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Zde je nutné uvést, že stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil a Nejvyšší správní soud se mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití shora nastíněných kritérií.

Stěžovatel v kasační stížnosti totiž toliko obecně namítal porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1, § 46 správního řádu. Dále uvedl, rovněž bez bližšího upřesnění, že jeho problémy v zemi původu jsou jen zdánlivě soukromého charakteru a je ohrožen na životě. Rovněž toliko obecně odkazoval na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků a požadoval zrušení napadaného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení. Na základě výzvy krajského soudu byla kasační stížnost (prostřednictvím ustanoveného zástupce) doplněna. V doplnění stěžovatel uvádí, že kasační stížnost podává z důvodu vymezených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítá porušení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu. Dále ještě namítá, že se žalovaný, a následně i krajský soud, nijak nevypořádaly s jeho tvrzením, že byl na Ukrajině vystaven psychickému nátlaku ohledně své fyzické bezpečnosti.

Ke všem obecným námitkám stěžovatele, které nejsou podloženy žádnými konkrétními tvrzeními – stěžovatel obecně namítal porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 a § 46 správního řádu, resp. obecně uváděl, že je ohrožen na životě - odkazuje Nejvyšší správní soud souhrnně např. na rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 – 41, na rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 – 61, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 – 103, vše viz www.nssoud.cz, které se vztahují k soudnímu přezkumu nekonkretizovaných žalobních námitek.

Nejvyšší správní soud dále připomíná, že je-li žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná, není na místě zkoumat další okolnosti, což vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 244/2004, www.nssoud.cz.

K námitce stran nedostatečného soudního přezkumu v otázce, že stěžovatel byl na Ukrajině vystaven údajnému psychickému nátlaku a žalovaný správní orgán ani krajský soud se s touto skutečností nevypořádal, Nejvyšší správní soud konstatuje, že takovou námitku stěžovatel v žalobě neuváděl, a soud se jí proto nyní nemohl zabývat. V podrobnostech odkazuje Nejvyšší správní soud na vymezení soudního přezkumu formulací žalobních bodů. S touto otázkou se Nejvyšší správní soud vypořádal např. ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 – 41, www.nssoud.cz, který se vztahuje k soudnímu přezkumu žalobních bodů, nebo v rozsudku ze dne 26. 7. 2006, č. j. 4 Azs 457/2005 – 54, www.nssoud.cz.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nezjistil existenci žádného důvodu přijatelnosti kasační stížnosti a konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud tak shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval, nehledě na to, že odkladný účinek nastává podáním kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany přímo ze zákona podle § 32 odst. 5 zákona o azylu.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Odměna zástupce stěžovatele JUDr. Josefa Kunáška, advokáta, který byl stěžovateli ustanoven krajským soudem byla stanovena za dva úkony právní služby, tj. první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za výše uvedené úkony tak náleží zástupci stěžovatele odměna ve výši 2 x 2100 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupci stěžovatele tak bude vyplacena částka ve výši 4800 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu